

[Arnth Jensen.]

deres Vederlag for Aftenundervisningen bliver saa meget højere, naar denne Undervisning faar saa meget mindre Tilskud. Derfor synes jeg, at Ministeren bør overveje, om ikke dette Spørgsmaal kunde drøftes nærmere i Udvalget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Yde: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4533; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1792).

Sagen sattes til Forhandling.

Smørum: Det foreliggende Lovforslag om Sikring af Landbrugets Arbejdskraft er begrundet i de for Tiden raadende ekstraordinære Forhold. Enhver, der har Kendskab til Forholdene ude paa Landet, ved, at mange af de unge Arbejdere, der under normale Forhold er beskæftiget ved Landbrugsarbejde, ikke har ønsket at fortsætte med dette Arbejde i den kommende Sommer, formentlig ud fra den Betragtning, at de vil kunne opnaa fordelagtigere Arbejdsvilkaar ved de meget omfattende Arbejder, der i den kommende Sommer ventes iværksat med Støtte fra Staten, eller ved Tørveproduktionen. Der skønnes derfor ikke at være tilstrækkelig Sikkerhed for, at den ledige Arbejdskraft af sig selv vil fordele sig paa de Beskæftigelsesomraader, der vil komme til at foreligge, paa en saadan Maade, at Landbrugsproduktionen vil kunne faa den nødvendige Arbejdskraft, og det er ud fra mit Kendskab til Forholdene i forskellige Egne af Landet ogsaa min Opfattelse, at denne Formodning er velbegrundet.

I en Tid som den, vi nu gennemlever, hvor vi ikke kan regne med Tilførsel af Korn eller Brændsel i tilstrækkelig Mængde, er

det imidlertid af største Betydning, at der sikres tilstrækkelig Arbejdskraft til den størst mulige Landbrugs- og Brændselsproduktion, og jeg gaar derfor ud fra, at man fra alle Sider her i Rigsdagen vil erkende denne Lovs Nødvendighed.

Jeg finder ingen Anledning til at omtale Lovforslagets Enkeltheder — i Bemærkningerne er der gjort udførligt Rede for dem —, men jeg vil ikke undlade at henlede den højtærede Arbejds- og Socialministers Opmærksomhed paa et Forhold, som synes mig lidet rimeligt. Jeg er vidende om, at en Del selvstændige Landmænd, som ikke under normale Forhold søger Arbejde uden for deres egen Landbrugsbedrift, for den kommende Sommer har paataget sig Arbejde i Tørvemoserne. Jeg gaar ud fra, at Bestemmelserne i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, ikke i disse Tilfælde vil kunne bringes i Anvendelse, og jeg beder den højtærede Minister om en Udtalelse om, hvorvidt denne Opfattelse er rigtig. Hensigten med Loven er, som sagt, at sikre Landbruget tilstrækkelig Arbejdskraft, og jeg mener ikke, at den Landmand, der kan faa Tid til at arbejde for andre, med Rette kan gøre gældende, at han selv mangler Arbejdskraft.

Det er jo et meget vanskeligt Omraade at lovgive paa, og det kan vist ikke undgaas, at en Del af de unge Landarbejdere, der falder ind under Lovens Bestemmelser, vil føle det som en Uret, der begaaes imod dem. Det bør derfor ikke kunne finde Sted, at en Landmand tager Arbejde i Tørvemosen, samtidig med at hans Tjenestekarl ved Lov formenes Adgang til dette Arbejde. Under normale Forhold vilde et Lovforslag som dette, der griber ind i den enkeltes frie Adgang til Arbejde, være utænkeligt, og det gælder derfor i høj Grad om, at Loven administreres saa ligeligt og retsindigt som muligt.

I sin Forelæggelsestale fremsatte den højtærede Arbejds- og Socialminister nogle Bemærkninger om Forstaaelsen af Bestemmelserne i Lovforslagets § 1. Jeg tænker f. Eks. paa den Bestemmelse, hvori det hedder, at ved de i Loven omhandlede Arbejder, hvortil der ydes Støtte fra Staten, maa alene beskæftiges Arbejdere, der anvises af den offentlige Arbejdsanvisning. Det var med Tilfredshed, jeg hørte den højtærede Ministers Udtalelse ved Lovforslagets Fremsættelse om, at det ikke er Hensigten at gøre større Indgrib i den bestaaende Adgang for Arbejdere og Arbejdsgivere til at indgaa Arbejdskontrakter end strengt nødvendigt, og at Anvisningens Opgave efter Omstændighederne kan indskrænke sig til en Godkendelse af indgaaede Aftaler. Det er nemlig